

اعتراضات اجتماعی محصول بی تفاوتی نظام به حقوق، درآمد و رفاه مردم است

کارگران؛ بازندگان همیشگی مسابقه تورم و دستمزد

است اما شرایط به گونه‌ای بود که دولت ناچار شد به‌سرعت تصمیم بگیرد. در چنین شرایطی، اغلب کارشناسان معتقدند افزایش دستمزد برای حفظ قدرت خرید مردم، تورم‌زانیست و طرح این بحث‌ها ارتباطی باواقعیت اقتصادی امروز کشور ندارد. حاج‌اسماعیلی تأکید کرد: در شرایط عادی اقتصادی که عرضه و تقاضا و نقدینگی تعیین کننده هستند، ممکن است افزایش دستمزد‌ها اثر محدودی بر تورم داشته باشد اما در وضعیت فعلی که اقتصاد با بحران‌های عمیق مواجه است، طرح موضوع تورم در برابر معیشت مردم بی‌معناست. کسانی که چنین استدلال‌هایی مطرح می‌کنند، شناخت دقیقی از شرایط اقتصادی و اجتماعی ایران ندارند.

دولت بیشترین وزن و اثر گذاری را در شورای عالی کار دارد

این کارشناس حوزه کار درباره نقش شورای عالی کار در تعیین دستمزد‌ها نیز گفت: بر اساس قانون، مسئولیت تعیین دستمزد در بخش خصوصی و بازنشستگان تأمین اجتماعی بر عهده شورای عالی کار است و مرجع دیگری چنین اختیاری ندارد. متأسفانه به دلیل سهم بالای دولت در این شورا، تصمیم‌گیری‌ها اغلب یک‌جانبه انجام می‌شود و از مشارکت واقعی کارگران، کارفرمایان و حتی تیم‌های کارشناسی کمتر استفاده می‌شود.

وی افزود: دولت در شورای عالی کار نقش تعیین‌کننده دارد و برای مشارکت سایر گروه‌ها، از جمله نمایندگان کارگری و کارفرمایی وزن و اختیار کمتری قائل است. تازمانی که دولت به وظایف قانونی خود پایبند نباشد و نقش خود را تعدیل نکند، این مشکلات در شورای عالی کار ادامه خواهد داشت.

اصلاحات مقطعی نتیجه‌ای ندارد

حاج‌اسماعیلی درباره راهکارهای پیشنهادی خود برای بهبود دستمزد کارگران اظهار داشت: بیش از هر اصلاحی در حوزه دستمزد، باید مشکلات کلان اقتصادی کشور حل شود. ساختار بیمار اقتصاد، تحریم‌ها، تنش‌های سیاسی، فضای امنیتی و کسری بودجه سنگین دولت، همگی عواملی هستند که بر تعیین و افزایش دستمزد اثر گذاشته‌اند. بدون حل این مسائل، اصلاحات مقطعی نتیجه‌چندانی نخواهد داشت.

وی در پایان تأکید کرد: پذیرش مشارکت واقعی نمایندگان کارگری و کارفرمایی در چارچوب قانون، استفاده از ظرفیت گروه‌های کارشناسی و فنی و حرکت به سمت تصمیم‌گیری‌های تخصصی، می‌تواند نقشش مؤثری در حل مسائل مربوط به دستمزد و بهبود شرایط معیشتی مردم ایفا کند.

مشاغل غیررسمی یادارای بیمه‌اختیاری فعالیت می‌کنند؟ بدون پاسخ به این پرسش‌ها، هر سیاست‌گذاری در حوزه مسکن کارگری مبتنی بر حدس و گمان خواهد بود. صالحی ادامه داد: اگر دولت واقعاً قصد درمسأله مسکن کارگری را حل کند، باید در رأس آن خود وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی بایستد و زمینه‌ای فراهم کند تا کارگران غیررسمی نیز بتوانند از طریق تشکل‌های متولی خود وارد حوزه مسکن کارگری شوند. در این صورت، این تشکل‌های می‌توانند زمین را از دولت، منابع طبیعی یا شهرداری‌ها دریافت کرده و وارد فرآیند ساخت‌وساز شوند. تازمانی که این مسائل حل نشود، مسکن کارگری، راه‌حلی ناقص و محدود باقی خواهد ماند.

او در ادامه گفت: مسأله اصلی دیگر این است که دولت در شرایط فعلی پشتوانه مالی ندارد و هیچ شفافیتی درباره بودجه انجام نشده است. چگونه می‌توان با حقوق ۲۰ تا ۱۵ میلیون تومان کارگر و در شرایط تورم شدید، انتظار داشت که اقباس مسکن پرداخت شود؟ حتی سقف وام ۶۰۰ میلیون تومانی سال ۱۴۰۳ در کلان‌شهرهای ساخت یک واحد مسکونی کافی نیست. بازار مصالح ساختمانی نیز روزانه و حتی ساعتی در نوسان است. بدون کنترل تورم و تأمین منابع مالی واقعی، هر ایده‌ای در حشر بار باقی خواهد ماند.

صالحی افزود: کشور با کمبودمطلق مسکن مواجه نیست. تعداد قابل توجهی خانه خالی وجود دارد که با سرمایه‌گذاری شده یا بلااستفاده مانده‌اند. در مقابل، کارگران مستأجر با حقوق محدود، حتی توان اجاره یک واحد کوچک را هم ندارند. بدون ساماندهی خانه‌های خالی و محدود کردن مالکیت چندگانه، ساخت مسکن جدید مشکل را حل نخواهد کرد.

این مقام صنفی در پایان گفت: برای حل مشکل مسکن کارگری، ابتدا باید تورم کنترل شود و بازار به ثبات نسبی برسد. دوم، از ظرفیت سه‌جانبه گرای استفاده شود تا دولت، کارفرما و کارگر در فرآیند تأمین مسکن دخیل شوند. سوم، تشکل‌های کارگری وارد پروژه‌ها شوند و نقش متولی را ایفا کنند. چهارم، قوانین برای مشاغل غیررسمی اصلاح شود تا امکان مشارکت آنها فراهم شود. و پنجم، منابع مالی و پشتوانه واقعی هر پروژه به صورت شفاف مشخص شود. تازمانی که این اقدامات انجام نشود، وعده‌های مسکن کارگری تنها در حدایده و شعار باقی خواهد ماند.

او ادامه می‌دهد: این تنها راه کسب درآمد است که به لطف سیاست‌های دولت، همین راه درآمد ناچیز برای تأمین حداقل‌های زندگی هم کساد شده و بسیاری از مشتری‌هایم، با قیمت‌های جدید کنار نمی‌آیند. او می‌گوید: افزایش قیمت تورم‌زایی است. تولیداتم افزایش پیدا کند، خانم‌های کارمندی که قبلاً از من خرید می‌کردند می‌گویند ۱۵ میلیون تومان حقوق می‌گیریم، نمی‌توانیم ۸۰۰ هزار تومان بابت یک کیلو پیاز سرخ شده بدهیم، خودمان در خانه سرخ می‌کنیم. اومی‌گوید: دولت این‌ها رانمی‌بیند و فقط می‌گوید یک میلیون تومان به هر نفر می‌دهیم و گرانی را جبران می‌کنیم!

با حقوق ۱۷ میلیون تومان، افزایش ۶.۴ میلیون و حقوق جدید ۲۲.۴ میلیون تومان (افزایش ۳۷.۶ درصد)	
با حقوق ۲۱ میلیون تومان، افزایش ۷.۲ میلیون و حقوق جدید ۲۸.۲ میلیون تومان (افزایش ۴۳.۳ درصد)	
با حقوق ۳۰ میلیون تومان، افزایش ۹ میلیون و حقوق جدید ۳۹ میلیون تومان (افزایش ۳۰ درصد)	
با حقوق ۳۵ میلیون تومان، افزایش ۱۰ میلیون و حقوق جدید ۴۵ میلیون تومان (افزایش ۲۸.۶ درصد)	
با حقوق ۴۰ میلیون تومان، افزایش ۱۱ میلیون و حقوق جدید ۵۱ میلیون تومان (افزایش ۲۷.۵ درصد)	
با حقوق ۴۵ میلیون تومان، افزایش ۱۲ میلیون و حقوق جدید ۵۷ میلیون تومان (افزایش ۲۶.۷ درصد)	
با حقوق ۵۰ میلیون تومان، افزایش ۱۳ میلیون و حقوق جدید ۶۳ میلیون تومان (افزایش ۲۶ درصد)	
با حقوق ۶۰ میلیون تومان، افزایش ۱۵ میلیون و حقوق جدید ۷۵ میلیون تومان (افزایش ۲۵ درصد)	

که آیا افزایش دستمزد کارگران موجب افزایش تورم می‌شود، اظهار کرد: در شرایط بحرانی معیشت، مانند آنچه در دو سه سال اخیر و با تشدید تحریم‌ها شاهد آن هستیم، نسبت دادن افزایش دستمزد به تورم حرفی بی‌اساس است.

حاج‌اسماعیلی تصریح کرد: امروز مسأله اصلی کشور، معیشت مردم است و اقتصاد در اولویت قرار دارد. حتی تصمیم‌های بزرگی مانند حذف ارز تورم‌زایی و تغییر سیاست تخصیص کالاها نیز به دلیل فشار شدید معیشتی اتخاذ شد.

وی ادامه داد: معمولاً چنین تصمیم‌هایی نیازمند بررسی‌های کارشناسی بلندمدت و اجرایی تدریجی

دولت هیچ‌گاه مردم و نیروی کار را محور سیاست‌ها و برنام‌های کلان کشور قرار نداده است. نمود این ضعف را می‌توان در اعتراضات اجتماعی نیز مشاهده کرد

خط فقر، یکی از الزامات مهم در فرآیند تعیین دستمزد است.

حاج‌اسماعیلی با اشاره به ضعف آماری در کشور تصریح کرد: مشکل فقط در محاسبه نرخ تورم نیست، بلکه در سایر آمارها مانند نرخ اشتغال، نرخ بیکاری و حتی داده‌های مربوط به دهک‌بندی نیز با خطاهای جدی مواجه هستیم. اختلاف معنادار آمارهای مرکز آمار و بانک مرکزی درباره تورم نشان می‌دهد که نظام آماری کشور نیازمند اصلاحات اساسی است تا آمارها با واقعیت‌های اقتصادی همخوانی داشته باشد.

تورم تنها معیار تعیین دستمزد نیست

این کارشناس حوزه کارگری با تأکید بر اینکه تورم تنها معیار تعیین دستمزد نیست، گفت: برای تعیین دستمزد باید شاخص‌های دیگری مانند خط فقر نیز در نظر گرفته شود. تعاریف دقیق و روشنی از خط فقر نداشته باشیم، نمی‌توانیم دستمزد‌ها را متناسب با شرایط اقتصادی و معیشتی مردم تعیین کنیم. به نظر من، تعریف شاخص‌های دیگر از دلایل عقب‌ماندگی دستمزد‌ها را بی‌توجهی دولت به نیروی کار دانست و گفت: دولت هیچ‌گاه مردم و نیروی کار را محور سیاست‌ها و برنامه‌های کلان کشور قرار نداده است. این ضعف را می‌توان در اعتراضات اجتماعی نیز مشاهده کرد؛ جایی که مردم احساس می‌کنند در سیاست‌گذاری‌ها جدی گرفته نمی‌شوند و طبیعتاً به حقوق، درآمد و رفاه آنها نیز توجه کافی نمی‌شود. مجموعه این عوامل باعث شده دستمزد در ایران با یک عقب‌ماندگی مزمن و بحران رها مواجه شود.

نسبت دادن تورم به دستمزد، بی‌اساس است

این کارشناس اقتصاد در پاسخ به این پرسش

نوع ایرانی

فصل پایانی هر سال، گمانه‌زنی‌ها درباره تشکیل جلسات شورای عالی کار با هدف تعیین حداقل مزد کارگران اوج می‌گیرد؛ جلساتی که باید با حضور و تقام سه‌سده ضلع جامعه کار ایران یعنی دولت، کارفرمایان و کارگران شکل بگیرد و مبنای پرداخت میلیون‌هانی باشد که از دستگاه‌های اجرایی گرفته تا کارگاه‌های کوچک تحت حمایت قانون کار، به فعالیت اقتصادی مشغول هستند.

بر اساس آخرین آمارها، بالغ بر ۱۰ میلیون نفر در ایران قرارداد کارگری دارند که دایره وسیعی از کارگران ساده تا مهندسان و حتی مدیران شرکت‌ها و صنایع بزرگ را دربرمی‌گیرد. طبق قانون، وظیفه شورای عالی کار تعیین حداقل دستمزد و افزایش مزد سایر سطوح حقوقی کارگران است که در تعیین آن باید عوامل و متغیرهایی چون نرخ تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی و سبب معیشت خانوار لحاظ شود. تعیین حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۵ در حالی این روزها در دستور کار شورای عالی کار قرار دارد که معیشت کارگران از دو ناحیه تحت تأثیر قرار گرفته؛ نخست نرخ تورم که مرکز آمار ایران عدد آن را در دوره یک‌ساله منتهی به پایان دی ماه امسال ۴۴.۶ درصد و نرخ تورم نقطه به نقطه آن را در پایان دی ماه ۰.۴ درصد اعلام کرده و نیز حذف ارز ترجیحی از واردات کالاهای اساسی. هر چند دولت با پرداخت ماهانه یک میلیون تومان بابت هر شهروند مدعی شده بخشی از قدرت خرید خانوارها را در برابر تغییر قیمت کالاهای اساسی حفظ می‌کند اما چشم‌انداز تورمی این تصمیم برای ماه‌های آینده غیرقابل کتمان است و به همین دلیل می‌تواند سفره کارگران را تحت تأثیر خود قرار داده و کوچک کند.

در چنین شرایطی، کارشناسان حوزه کار و رفاه اجتماعی معتقدند که بخشی از سیاست‌های حمایتی دولت از نیروی کار و معیشت خانوار‌ها کمرآمد جامعه با این‌ا طریق واقعی‌سازی دستمزد‌ها جبران نشود یعنی دولت اجازه دهد تا دستمزد‌ها عادلانه و همسان با نرخ تورم برای سال آینده تعدیل شود تا سفره مردم از تورم بازماند؛ موضوعی که حداقل در سال‌های اخیر محل بحث و انتقاد نظر نمایندگان کارفرمایان و دولت از یک‌سو و کارگران از سوی دیگر در شورای عالی کار بوده است.

انتظاراتی که برآورده نمی‌شوند
در این ارتباط «حمید حاج‌اسماعیلی» کارشناس حوزه کار در گفت‌وگو با ایرنا درباره دلایل عقب‌ماندگی دستمزد کارگران از نرخ تورم بر این باور است که در سال‌های گذشته، دستمزد‌ها متناسب با نرخ تورم افزایش پیدا کرده و مفاد قانون کار مبنی بر اینکه دستمزد‌ها هم‌پای تورم افزایش یابد، در عمل اجرایی نشده است.

وی افزود: هر چند در برخی سال‌ها به‌صورت جزئی اقداماتی برای بهبود شرایط اقتصادی و حقوق کارگران صورت گرفته اما در اغلب سال‌ها، افزایش حقوق‌ها در سطح مورد انتظار جامعه کارگری بوده طوری که باعث ایجاد یک عقب‌ماندگی جدی در دستمزد‌ها شده است.

کفایت و گو

عضو هیأت مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران کشور با اشاره به طرح‌های اخیر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره توسعه مسکن کارگری، تأکید کرد که پیش از هر گونه تصمیم‌گیری، باید واقعیت‌های جامعه کارگری و ظرفیت‌های اجرایی کشور به‌درستی دیده شود.

اسعد صالحی در گفت‌وگو با ایلنا توضیح داد که در گام نخست، باید کارگران به‌دودسته اصلی تقسیم شوند: کارگران رسمی و دارای بیمه اجباری از یک‌سو و کارگران غیررسمی، فصلی و فاقد کارفرمای مشخص از سوی دیگر. مسأله اساسی این است که ساختار فعلی مسکن کارگری، بخش بزرگی از جامعه کارگری را اساساً نادیده می‌گیرد.

وی گفت: مسکن کارگری صرفاً یک عنوان ساده نیست، بلکه دارای آیین نامه‌ها و بخشنامه‌های مشخصی است که از سوی وزارت تعاون به ادارات کل تعاون استان‌ها و شهرستان‌ها ابلاغ شده است. بر اساس این مقررات، مجوز مسکن کارگری تنها به کارگرانی داده می‌شود که بیمه اجباری داشته باشند. بیمه آنها توسط یک کارگاه یا کارخانه مشخص پرداخت شود و رابطه کارگری-کارفرمایی تعریف شده‌ای وجود داشته باشد.

او افزود: این محدودیت‌ها موجب می‌شود بخش بزرگی از کارگران غیررسمی حذف شوند. برای مثال، کارگران فصلی ساختمانی که بیمه آنها اختیاری است و کارفرمای ثابت ندارند، حتی اگر سال‌ها مستأجر باشند و در شرایط سخت معیشتی زندگی کنند، امکان بهره‌مندی از مسکن کارگری ندارند. این یعنی بخش قابل توجهی از جامعه کارگری از همان ابتدا از شمول طرح‌ها کنار گذاشته می‌شود.

صالحی به جلسات اخیر اشاره کرد و گفت: در برخی نشست‌ها مطرح شده که کارفرمایان

روغن گران شد، مشتری‌هایم پریدند

جبران افزایش قیمت همان کالاهای هدف به‌خانوار پرداخت می‌شود و بارها اعلام شده که نهایتاً خانواده‌ها ۵۰۰ هزار تومان به ازای هر نفر به هزینه‌هایشان اضافه خواهد شد! این مبلغ اما در مقابل افزایش قیمت‌ها به شدت ناچیز است و بسیاری از خانواده‌ها طی چند روز گذشته اعلام کرده‌اند که با کالابرگ پرداخت شده تنها چند قلم محدود جنس خریده‌اند. به عبارت دیگر، با یک

حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی باعث افزایش قیمت بی‌سابقه بهای برخی از کالاها شده و پیش‌بینی می‌شود که به‌زودی این افزایش قیمت به کالاهای خدمات دیگر نیز سرایت کند. با این حال دولت برای جبران این افزایش قیمت، تنها یک میلیون تومان اعتبار کالابرگ به‌ازای هر فرد در نظر گرفته است. به گزارش ایلنا، دولت تأکید دارد این یک میلیون تومان برای

بر اساس مصوبات کمیسیون تلفیق بودجه سال ۱۴۰۵، نظام افزایش حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان به‌صورت پلکانی معکوس اجرا خواهد شد. این بدان معناست که کارکنان با حقوق کمتر، درصدا افزایش بیشتری دریافت می‌کنند.

به گزارش خبرآنلاین، این افزایش حقوق که بر مبنای قانونی بودجه ۱۴۰۵ اعمال می‌شود، شامل تمامی حقوق بگیران دولت و بازنشستگان خواهد بود و دامنه آن بین حدود ۴۳ تا ۹۳ درصد پیش‌بینی شده است.

فرمول نهایی افزایش حقوق برای سال ۱۴۰۵ ترکیبی است و صرفاً درصدی نخواهد بود. این فرمول شامل ۲۰ درصد افزایش ضرب حقوق و اضافه شدن مبلغ ثابت ۵۰۰ امتیاز برای تمامی کارکنان است. ارزش ریالی ۵۰۰ امتیاز با ضربی جدید، حدود ۲۷۷ هزار تومان محاسبه می‌شود.

ضرب حقوق در سال ۱۴۰۴ معادل ۷۹۵ بوده که این رقم برای سال ۱۴۰۵ به حدود ۶۹۵۴

فصل پایانی هر سال، گمانه‌زنی‌ها درباره تشکیل جلسات شورای عالی کار با هدف تعیین حداقل مزد کارگران اوج می‌گیرد؛ جلساتی که باید با حضور و تقام سه‌سده ضلع جامعه کار ایران یعنی دولت، کارفرمایان و کارگران شکل بگیرد و مبنای پرداخت میلیون‌هانی باشد که از دستگاه‌های اجرایی گرفته تا کارگاه‌های کوچک تحت حمایت قانون کار، به فعالیت اقتصادی مشغول هستند.

بر اساس آخرین آمارها، بالغ بر ۱۰ میلیون نفر در ایران قرارداد کارگری دارند که دایره وسیعی از کارگران ساده تا مهندسان و حتی مدیران شرکت‌ها و صنایع بزرگ را دربرمی‌گیرد. طبق قانون، وظیفه شورای عالی کار تعیین حداقل دستمزد و افزایش مزد سایر سطوح حقوقی کارگران است که در تعیین آن باید عوامل و متغیرهایی چون نرخ تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی و سبب معیشت خانوار لحاظ شود. تعیین حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۵ در حالی این روزها در دستور کار شورای عالی کار قرار دارد که معیشت کارگران از دو ناحیه تحت تأثیر قرار گرفته؛ نخست نرخ تورم که مرکز آمار ایران عدد آن را در دوره یک‌ساله منتهی به پایان دی ماه امسال ۴۴.۶ درصد و نرخ تورم نقطه به نقطه آن را در پایان دی ماه ۰.۴ درصد اعلام کرده و نیز حذف ارز ترجیحی از واردات کالاهای اساسی. هر چند دولت با پرداخت ماهانه یک میلیون تومان بابت هر شهروند مدعی شده بخشی از قدرت خرید خانوارها را در برابر تغییر قیمت کالاهای اساسی حفظ می‌کند اما چشم‌انداز تورمی این تصمیم برای ماه‌های آینده غیرقابل کتمان است و به همین دلیل می‌تواند سفره کارگران را تحت تأثیر خود قرار داده و کوچک کند.

در چنین شرایطی، کارشناسان حوزه کار و رفاه اجتماعی معتقدند که بخشی از سیاست‌های حمایتی دولت از نیروی کار و معیشت خانوار‌ها کمرآمد جامعه با این‌ا طریق واقعی‌سازی دستمزد‌ها جبران نشود یعنی دولت اجازه دهد تا دستمزد‌ها عادلانه و همسان با نرخ تورم برای سال آینده تعدیل شود تا سفره مردم از تورم بازماند؛ موضوعی که حداقل در سال‌های اخیر محل بحث و انتقاد نظر نمایندگان کارفرمایان و دولت از یک‌سو و کارگران از سوی دیگر در شورای عالی کار بوده است.

انتظاراتی که برآورده نمی‌شوند
در این ارتباط «حمید حاج‌اسماعیلی» کارشناس حوزه کار در گفت‌وگو با ایرنا درباره دلایل عقب‌ماندگی دستمزد کارگران از نرخ تورم بر این باور است که در سال‌های گذشته، دستمزد‌ها متناسب با نرخ تورم افزایش پیدا کرده و مفاد قانون کار مبنی بر اینکه دستمزد‌ها هم‌پای تورم افزایش یابد، در عمل اجرایی نشده است.

عضو هیأت مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران کشور با اشاره به طرح‌های اخیر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره توسعه مسکن کارگری، تأکید کرد که پیش از هر گونه تصمیم‌گیری، باید واقعیت‌های جامعه کارگری و ظرفیت‌های اجرایی کشور به‌درستی دیده شود.

اسعد صالحی در گفت‌وگو با ایلنا توضیح داد که در گام نخست، باید کارگران به‌دودسته اصلی تقسیم شوند: کارگران رسمی و دارای بیمه اجباری از یک‌سو و کارگران غیررسمی، فصلی و فاقد کارفرمای مشخص از سوی دیگر. مسأله اساسی این است که ساختار فعلی مسکن کارگری، بخش بزرگی از جامعه کارگری را اساساً نادیده می‌گیرد.

وی گفت: مسکن کارگری صرفاً یک عنوان ساده نیست، بلکه دارای آیین نامه‌ها و بخشنامه‌های مشخصی است که از سوی وزارت تعاون به ادارات کل تعاون استان‌ها و شهرستان‌ها ابلاغ شده است. بر اساس این مقررات، مجوز مسکن کارگری تنها به کارگرانی داده می‌شود که بیمه اجباری داشته باشند. بیمه آنها توسط یک کارگاه یا کارخانه مشخص پرداخت شود و رابطه کارگری-کارفرمایی تعریف شده‌ای وجود داشته باشد.

او افزود: این محدودیت‌ها موجب می‌شود بخش بزرگی از کارگران غیررسمی حذف شوند. برای مثال، کارگران فصلی ساختمانی که بیمه آنها اختیاری است و کارفرمای ثابت ندارند، حتی اگر سال‌ها مستأجر باشند و در شرایط سخت معیشتی زندگی کنند، امکان بهره‌مندی از مسکن کارگری ندارند. این یعنی بخش قابل توجهی از جامعه کارگری از همان ابتدا از شمول طرح‌ها کنار گذاشته می‌شود.

صالحی به جلسات اخیر اشاره کرد و گفت: در برخی نشست‌ها مطرح شده که کارفرمایان

روغن گران شد، مشتری‌هایم پریدند

جبران افزایش قیمت همان کالاهای هدف به‌خانوار پرداخت می‌شود و بارها اعلام شده که نهایتاً خانواده‌ها ۵۰۰ هزار تومان به ازای هر نفر به هزینه‌هایشان اضافه خواهد شد! این مبلغ اما در مقابل افزایش قیمت‌ها به شدت ناچیز است و بسیاری از خانواده‌ها طی چند روز گذشته اعلام کرده‌اند که با کالابرگ پرداخت شده تنها چند قلم محدود جنس خریده‌اند. به عبارت دیگر، با یک

حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی باعث افزایش قیمت بی‌سابقه بهای برخی از کالاها شده و پیش‌بینی می‌شود که به‌زودی این افزایش قیمت به کالاهای خدمات دیگر نیز سرایت کند. با این حال دولت برای جبران این افزایش قیمت، تنها یک میلیون تومان اعتبار کالابرگ به‌ازای هر فرد در نظر گرفته است. به گزارش ایلنا، دولت تأکید دارد این یک میلیون تومان برای

بر اساس مصوبات کمیسیون تلفیق بودجه سال ۱۴۰۵، نظام افزایش حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان به‌صورت پلکانی معکوس اجرا خواهد شد. این بدان معناست که کارکنان با حقوق کمتر، درصدا افزایش بیشتری دریافت می‌کنند.

به گزارش خبرآنلاین، این افزایش حقوق که بر مبنای قانونی بودجه ۱۴۰۵ اعمال می‌شود، شامل تمامی حقوق بگیران دولت و بازنشستگان خواهد بود و دامنه آن بین حدود ۴۳ تا ۹۳ درصد پیش‌بینی شده است.

فرمول نهایی افزایش حقوق برای سال ۱۴۰۵ ترکیبی است و صرفاً درصدی نخواهد بود. این فرمول شامل ۲۰ درصد افزایش ضرب حقوق و اضافه شدن مبلغ ثابت ۵۰۰ امتیاز برای تمامی کارکنان است. ارزش ریالی ۵۰۰ امتیاز با ضربی جدید، حدود ۲۷۷ هزار تومان محاسبه می‌شود.

ضرب حقوق در سال ۱۴۰۴ معادل ۷۹۵ بوده که این رقم برای سال ۱۴۰۵ به حدود ۶۹۵۴

اخبار کارگری

یک فعال صنفی: تأمین اجتماعی قانون را به زیان کارگران تفسیر می‌کند

طبق قانون جدید بازنشستگی تأمین اجتماعی، سن بازنشستگی مردان از ۶۰ به ۶۲ سال افزایش یافته و حداقل سابقه مورد نیاز برای بازنشستگی از ۳۰ به ۲۵ سال تغییر کرده است. افزایش سابقه بازنشستگی البته برای آنها که سابقه بالای ۲۸ سال دارند، اعمال نمی‌شود. همچنین کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور نیز از این موضوع مستثنی هستند. برنامه هفتم توسعه برای این کارگران تغییراتی در نظر نگرفته است. با این حال «محسن باقری» عضو هیأت رئیسه کانون هماینگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، از دردرس تازه تأمین اجتماعی برای برخی از کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور خبر می‌دهد و به ایلنا می‌گوید: تأمین اجتماعی دوباره تفسیر به رأی کرده و حق برخی از کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور را ضایع می‌کند. الزام افزایش سن و سابقه بازنشستگی مربوط به برنامه هفتم توسعه و مختص مشاغل عادی است و به هیچ وجه مشاغل سخت و زیان‌آور را دربر نمی‌گیرد.

وی گفت: ما دودنوع سابقه سخت و زیان‌آور داریم؛ یک مورد مربوط به کارگرانی است که ۲۰ سال توالی کار در مشاغل سخت و زیان‌آور دارند و دیگری مربوط به کارگران این مشاغل است که توالی اشتغال در مشاغل سخت ندارند و مجموع سابقه آنها در مشاغل سخت و عادی با هم در نظر گرفته می‌شود. در این مورد طبق استفسار به مجلس باید یک سال سابقه کار سخت، یک و نیم برابر محاسبه شود.

این فعال کارگری گفت: تأمین اجتماعی در این مورد می‌گوید چون توالی به هم خورده در نتیجه فرد از قانون مشاغل سخت و زیان‌آور خارج می‌شود و باید ۳۲ سال سابقه کار داشته باشد و با ۳۰ سال سابقه نمی‌تواند بازنشست شود. در واقع تأمین اجتماعی در این مورد تفسیر می‌کند و این خلاف قانون است.

عضو هیأت رئیسه شورای اسلامی کار استان تهران گفت: در حالی که طبق برنامه توسعه هفتم، سابقه خام‌اگر ۲۸ سال شود فرد مشمول افزایش سن و سابقه بازنشستگی نخواهد شد اما تأمین اجتماعی این ارفاق را هم محاسبه نمی‌کند.

این فعال کارگری گفت: تأمین اجتماعی در اجرای ماده ۲۹ ماده هفتم توسعه تفسیر اشتباه انجام می‌دهد مانند همان کاری که در بخشنامه ۱۷۷۷ انجام داده است. در این مورد سازمان به سوابق سخت و زیان‌آور کارگران توجه نمی‌کند. وقتی کارگر برای بررسی سوابق سخت و زیان‌آوری خود مراجعه می‌کند، از او می‌خواهند تا امضا کند و تعهد بدهد که ۳۰ سال سابقه کار دارد و در روز کمتر برای او مستمری در نظر گرفته می‌شود. در حال حاضر این یکی از مشکلات کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور است و ما به این رفتار سازمان تأمین اجتماعی معترض هستیم.

بخشی از مطالبات بیمه تکمیلی بازنشستگان پرداخت شد

بخشی از مطالبات مربوط به شرکت طرف قرارداد بیمه تکمیلی بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی توسط این سازمان پرداخت شد. به گزارش روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی، با ادامه فرآیند نقد شدن بخش دیگری از اوراق باقی مطالبات وصول شده سازمان از دولت و در ادامه روند تسویه مطالبات و پرداخت ماهانه مبالغ مربوط به شرکت بیمه گر تکمیلی بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی، بخش قابل توجهی از مطالبات باقی مانده به ارزش ۴۰۷ همت، روز دوشنبه (ششم بهمن ماه) پرداخت شد. طبق این گزارش، قرارداد بیمه تکمیلی بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی با محوریت کانون عالی بازنشستگان و مستمری بگیران، از اول آذرماه سال جاری برقرار و تا پایان آبان ۱۴۰۵ اعتبار دارد. بسته بیمه تکمیلی این قرارداد به لحاظ خدمات و سطح پوشش و جبران هزینه‌ها افزایش قابل توجهی نسبت به قرارداد سال گذشته دارد.

مرگ دو کارگر بر اثر انفجار لاستیک
روز یکشنبه (۵ بهمن ماه)، لاستیک یک دستگاه کامیون حین جوشکاری رینگ در یک کارگاه جوشکاری در شاهین دژ آذربایجان غربی منفجر شد که این حادثه موجب مرگ جوشکار حدود ۳۴ ساله و راننده ۵۰ ساله کامیون شد. به گزارش ایلنا، این حادثه به علت عدم رعایت نکات ایمنی توسط جوشکار و همچنین عدم تخلیه کامل باد لاستیک کامیون قبل از انجام عملیات جوشکاری رخ داده است.

یک کارگر ساختمانی قربانی سقوط شد
یک کارگر ساختمانی در شهرک کارمندان زنجان، هنگام کار در یک مجتمع ساختمانی، بر اثر سقوط از ارتفاع طبقه سوم و برخورد با کف چاهک آسانسور جان خود را از دست داد. به گزارش ایلنا، این کارگر حدود ۲۵ ساله به علت شدت صدمات و جراحات وارده بعد از انتقال به بیمارستان جان خود را از دست داد.

با ایلنا همراه شوید
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»